

Список літератури : 1. *Аакер Д.* Стратегическое рыночное управление / Д. Аакер. – СПб.: Из-во «Питер», 2002. – 544 с. 2. *Дойль П.* Инновационный менеджмент: стратегия и тактика / П. Дойль. – СПб.: Из-во «ПитерКом», 2003. – 360 с. 3. *Томпсон А.А., Стрикленд А.Дж.* Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии: Учебник / Под ред. Зайцева Л.Г., Соколовой М.И.; пер. с англ.– М.: Банки и биржи: ЮНИТИ, 2008. – 908 с. 4. *Фатхутдинов Р. А.* Инновационный менеджмент: Учебник для вузов / Р.А. Фатхутдинов. – 6-е изд., доп. – СПб.: Из-во ЗАО Бизнес-школа «Интел-Синтез», 2008. – 416 с.

В.В. РУДЕНКО, аспір., ДВНЗ КНЕУ ім. В. Гетьмана, Київ

ПРАГМАТИКА ТА ПРОБЛЕМАТИКА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Фінансове інвестування являється активною формою використання вільного капіталу та одним із засобів реалізації стратегічних цілей підприємств, пов'язаних з диверсифікацією їхньої діяльності. В умовах розвитку ринкових відносин в Україні, за наявності швидкозмінюваної кон'юнктури на фінансовому ринку, недосконалості та нестійкості нормативно-правової бази, інфляційних коливань, – здійснення інвестиційної діяльності суб'єктами господарювання потребує гнучкого та ефективного процесу управління фінансовими інвестиціями.

Питання щодо управління фінансовими інвестиціями підприємства розглядалися у працях, як вітчизняних, так і зарубіжних авторів, зокрема Бланка І.А., Ковальова В.В., Івасенка А.Г., Максимової В.Ф., Никонова Я.І., Федорова А.В., Шарпа У., Александра Г., Бейлі Дж., Фабоцці Ф. та іншими. Проте, запропоновані науковцями форми та методи управління інвестиціями в фінансові інструменти не адаптовані до економічної кон'юнктури та сучасних умов господарювання України і потребують подальшої розробки.

Метою дослідження є визначення проблем управління фінансовими інвестиціями підприємств в Україні та розробка пропозицій щодо їх вирішення.

Фінансові інвестиції підприємств являють собою окремий незалежний напрям інвестиційної діяльності господарюючих суб'єктів, що полягає у

вкладенні капіталу у різноманітні інструменти, які являються предметом купівлі-продажу на фінансовому ринку.

Управління фінансовими інвестиціями підприємств передбачає прийняття управлінських рішень, а також використання способів, методів та прийомів їх реалізації, що забезпечують збереження вкладеного капіталу, досягнення максимально можливого рівня доходності та зниження рівня інвестиційного ризику.

В сучасних умовах господарювання вітчизняні підприємства фрагментарно здійснюють інвестиції у фінансові активи, а ті господарюючі суб'єкти, що займаються фінансовим інвестуванням, мають значні проблеми з управлінням ними.

Ми вважаємо, що до основних причин, що заважають здійсненню інвестицій підприємств у фінансові інструменти стати ефективним механізмом вкладення капіталу можна віднести:

- український фінансовий ринок наповнений системними ризиками політичної нестабільності та низької корпоративної культури;
- вітчизняний фінансовий ринок пропонує обмежений набір фінансових активів для інвестування, поступаючись розвинутих ринкам не лише обсягами, але й числом використовуваних інструментів;
- висока залежність фінансового ринку України в більшій мірі від розвинутих ринків, чим від внутрішніх макроекономічних показників, що зумовлює його нестійкий характер розвитку;
- наявність кризи довіри, що є першопричиною низької якості корпоративного управління, тоді як відсутність системи захисту базових цінностей суспільства породжує недотримання балансу інтересів учасників фінансового ринку;
- відсутність мотивації здійснення фінансових інвестицій у всіх суб'єктів господарювання тощо.

Наявність низки проблем у сфері здійснення та управління фінансовими інвестиціями на мікрорівні зумовлює необхідність пошуку напрямків їх

вирішення. В цілому, активізації здійснення фінансового інвестування на підприємствах та підвищення ефективності управління ними має сприяти стабільний розвиток фондового ринку, створення сприятливого інвестиційного клімату у країні та якісне державне регулювання інвестиційної сфери. Для досягнення цієї мети слід вжити низку заходів:

- захистити права та інтереси інвесторів через прийняття відповідних нормативно-правових актів;
- зосередити торгівлю цінними паперами на організованому ринку та забезпечити його прозорість;
- сприяти запровадженню нових фінансових інструментів на фондовому ринку та поліпшенню їх інвестиційних характеристик;
- забезпечити відкритість інформації суб'єктів фондового ринку з метою отримання інвесторами надійних даних щодо об'єктів інвестування й вартість цінних паперів для ефективного розподілу капіталу тощо.

З огляду на вищесказане, можна стверджувати, що перспективи розвитку фінансового інвестування в Україні будуть пов'язані з вирішенням наступних трьох завдань: забезпечення стабільності ринку фінансових інвестицій, його інформаційної прозорості та впровадження механізму захисту інтересів інвесторів. Крім того, необхідним буде досягнення оптимального поєднання трьох основних критеріїв якості фінансового нагляду з боку держави – ефективності, економічності та дотримання ринкових принципів.

Таким чином, питання політичної стабільності, привабливого економічного клімату, стабільного зростання економіки, грамотного менеджменту поряд із високим правовим захистом інвесторів до цих пір не знайшли в Україні позитивного вирішення. Цим пояснюється неготовність більшості підприємств здійснювати фінансові інвестиції. Тому, щоб вітчизняний фінансовий ринок зміг виконувати функцію інструменту перетоку інвестиційного капіталу, як це відбувається на розвитку цих ринках, він повинен набути основних ознак цих ринків, стати більш містким, ліквідним та масовим. Це зумовить перетворення управління фінансовими інвестиціями на підприємствах у важливу складову їх

інвестиційної діяльності, адже інвестиції у фінансові активи для будь-якого суб'єкта господарювання є ефективним інструментом реструктурування оборотних коштів (частини оборотних коштів, що знаходять у формі вільних грошових активів та цінних паперів).

Л.М. РИМАРЕВА, ст. викл., *Г.Г. САМУЛЯК*, студ. ВТЕІ КНТЕУ, Вінниця

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В ГОТЕЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Сучасна економічна реформа в Україні у напрямку ринкових перетворень докорінно змінює характер, принципи та процес управління підприємствами готельного господарства.

Перехід від директивно керованої економіки до ринкової поновому поставив питання управління підприємствами готельного господарства як суб'єктами ринкових відносин. На перший план висунулися проблеми пошуку інвестицій, на базі яких міг б здійснюватися розвиток та впровадження інноваційних проектів в готельних підприємствах.

Розглядом проблем надходження інвестицій, методів управління інноваційно-інвестиційною діяльністю та особливостей інноваційної діяльності у сфері послуг займалися Н.В. Онищук, М.С. Старинець [3], Ю.В. Дегтярьова [2], О.В. Ареф'єва та С.В. Забуранний [1].

Готельні інновації продовжують аналізуватися лише у вузькому спектрі додаткових послуг, які може зробити готель своїм клієнтам, а інвестиційний розвиток продовжує залишатися за межами комплексного економічного аналізу. В умовах підвищеного попиту на послуги розміщення для різних категорій туристів незмірно зростає потреба в дослідженні інноваційного розвитку з погляду організації інноваційних процесів усередині підприємства і їхньої фінансової підтримки, обґрунтування критеріїв новизни при